

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0358 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 17. 2. 2015
podpis: [podpis]

MVCRP012PKAZ

V Praze dne 16. 2. 2015

Č. j.: MV-161061-6/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan

..... - Ukrajina, trvale bytem
..... státní občan Ukrajiny, (dále jen „žadatel“), právně
zastoupený &

..... rozhodnutí odboru všeobecné
správy Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 26. 8. 2014, č. j. VS-3299/835.3/2-2013, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Krajského úřadu Jihočeského kraje dne 2. 12. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je státním občanem Ukrajiny, na území České republiky se zdržuje od roku 1999, trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ke dni 31. 5. 2006. Žadatel je rozvedený, manželství uzavřené na Ukrajině dne 15. 2. 1984 bylo rozvedeno dne 19. 12. 1997, před uzavřením manželství se narodil syn státní občan Ukrajiny.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 11. 2. 2014 byl žadatel v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení, byl poučen, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy; činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí

Vypraveno dne:

17-02-2015

(25)

Mgr. et Mgr. 1
Čechová Mař

a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň bylo řízení o žádosti s odkazem na § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a žadatel byl vyzván, aby nejpozději do 25. 4. 2014 předložil doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky.

Dne 22. 4. 2014 obdrželo Ministerstvo vnitra část požadovaných dokladů, kromě přiznání k dani z příjmu fyzických osob za poslední tři roky. Před vydáním rozhodnutí ve věci bylo žadateli umožněno, aby ve lhůtě do 5. 6. 2014 nahlédl do svého státoobčanského spisu. Této možnosti využil žadatel dne 4. 6. 2014.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žadatel prokázal splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně 5 let před podáním žádosti, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Krajským úřadem Jihočeského kraje prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), se pozbytí dosavadního státního občanství od 1. 1. 2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že z předložených dokladů vyplývá, že žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť jako jediný jednatel obchodní společnosti s r. o. nezajistil plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění.

Žadatel porušil také povinnosti vyplývající mu ze zákona o daních z příjmů, a nesplňuje tak podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku daní, neboť má příjmy nejen ze svého zaměstnání u obchodní společnosti s r. o., ale má rovněž příjmy ze zahraničí, a proto mu ve smyslu § 38g zákona o daních z příjmů vznikla

povinnost podávat daňová přiznání k dani z příjmů fyzických osob, a pokud tak neučinil, porušil zákon o daních z příjmů.

Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti prominout žadateli splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatele nebyly shledány, a proto rozhodlo žádosti žadatele nevyhovět. Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 1. 9. 2014.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 8. 2014, č. j. VS-3299/835.3/2-2013, podal žadatel dne 10. 9. 2014 prostřednictvím svého právního zástupce včasný blanketní rozklad, v němž bylo uvedeno, že rozklad bude odůvodněn do 15 dnů. Dne 5. 11. 2014 Ministerstvo vnitra obdrželo odůvodnění rozkladu, k němuž bylo připojeno vyjádření _____, bývalého souseda žadatele, který pozitivně hodnotí jeho integraci do české společnosti.

Dne 22. 12. 2014 bylo Ministerstvu vnitra doručeno vyjádření paní _____, ředitelky dětského domova v Praze 9 – Klánovicích, kde popisuje přátelství i bezproblémovou pracovní spolupráci se žadatelem, který je spolehlivý, komunikativní a flexibilní a stal se podle ní platným členem naší společnosti. Získání českého státního občanství bude podle pisatelky přínosem pro jeho přátele i pro českou společnost jako celek.

K nesplnění podmínky § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství porušením zákona o daních z příjmů žadatel v odůvodnění rozkladu uvádí, že nehodlá bagatelizovat své pochybení ve sféře daňového přiznání, ale zdůrazňuje, že tímto pochybením nevznikla České republice ani žádnému orgánu veřejné moci prokazatelně žádná škoda a že se v podstatě jedná o administrativní pochybení.

Žadatel se neztotožňuje s názorem správního orgánu, že nespĺňuje podmínku stanovenou § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství v důsledku nedůsledného hrazení pojistného na veřejné zdravotní pojištění, neboť má za to, že tuto podmínku jako žadatel o státní občanství České republiky, tedy jako fyzická osoba, neporušil. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství odkazuje podle žadatele na povinnosti uložené žadateli (fyzické osobě), nikoliv povinnosti uložené jiným subjektům, a správní orgán tak stanovil žadateli další podmínku nad rámec zákona.

Žadatel dále argumentuje judikaturou Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudkem, sp. zn. 5 As 47/2008, ze dne 18. 12. 2008 či rozsudkem, sp. zn. 2 As 55/2007, ze dne 31. 6. 2008, ze kterých vyplývá, že správní orgán je povinen respektovat principy právního státu, jako je např. zásada proporcionality

či legitimního očekávání. Žadatel dále uvádí, že si uvědomuje, že obchodní společnost, v níž působí jako jednatel, neodváděla zcela řádně povinné odvody na zdravotní pojištění; tyto nesrovnalosti již byly odstraněny.

Žadatel konečně vytýká správnímu orgánu, že nezohlednil dlouhodobou přítomnost celé nejbližší rodiny žadatele, a naopak uvádí, že žadatel nemá žádné vazby na české státní občany. Syn žadatele žije s rodinou na území České republiky a celá rodina má povolený trvalý pobyt, tedy nejvyšší pobytový status.

Žadatel má vzhledem k výše uvedenému za to, že se dopustil pouze porušení svých povinností cizince, když nezahrnul své příjmy ze zahraničí do daňového přiznání. Jedná se však pouze o administrativní pochybení, které by nemělo vést k zamítnutí žádosti. V souvislosti s tím poukazuje žadatel na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2006, č. j. 10 Ca 155/2006-166, v němž se uvádí, že účelem zákonem stanovené podmínky je podle názoru soudu vyloučit z možnosti nabytí státního občanství cizince, který určitým, nikoli bezvýznamným způsobem po dobu jeho dosavadního pobytu na území České republiky porušoval pobytový režim cizince, tedy podstatné povinnosti stanovené právními předpisy o pobytu cizinců na území České republiky, neboť je zde oprávněné nebezpečí, že takový cizinec by pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl. Žadatel uvádí, že je zcela bezúhonný a jeho prohřešky proti povinnostem cizince by se daly označit za marginální, žadatel si je plně uvědomuje a zasadí se o to, aby se v budoucnu neopakovaly.

Dle názoru žadatele správní orgán pochybil, když nedostatečně zjistil skutkový stav a shledal, že porušení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je takové intenzity, že nelze aplikovat § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Žadatel proto navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a žadateli bylo uděleno státní občanství České republiky.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Pokud jde o nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodu porušení povinností odvádět pojistné na veřejné zdravotní pojištění, ministr vnitra se neztotožňuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí v bodě týkajícím se porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění obchodní společností, v níž žadatel působí jako jednatel, resp. se domnívá, že tuto okolnost

nelze žadateli přičítat k tíži. Žadatel nicméně podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nespĺňuje z důvodu dlouhodobého porušování zákona o daních z příjmů, neboť minimálně v posledních třech letech nepodával v České republice daňové přiznání.

Ministr vnitra nesouhlasí s vyjádřením žadatele, že se v jeho případě jednalo jen o administrativní pochybení. Jak již bylo konstatováno v napadeném rozhodnutí, žadatel měl jako daňový rezident podle zákona o daních z příjmů povinnost uvést do daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob podávaného v České republice z titulu svého rezidentství veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i ze zahraničí. Příjmy ze zahraničí musí být do daňového přiznání zahrnuty i v případě, že již byly zdaněny v cizině, a to pro účely výpočtu daně v České republice. Žadatel je přitom podle svého tvrzení a rovněž podle povolení k trvalému pobytu daňovým rezidentem již od roku 2006, přinejmenším ve třech posledních letech však v České republice nepodával přiznání k dani z příjmů a dlouhodobě tak neplnil své povinnosti.

Za zcela nepřiléhavé považuje ministr vnitra vyjádření žadatele, že není odborníkem na daňovou problematiku. V této souvislosti je třeba odkázat na dodnes platnou římskoprávní zásadu *ignorantia legis non excusat*, tedy že neznalost zákona neomlouvá. Ministr vnitra také nesouhlasí s tvrzením žadatele, že České republice nevznikla žádná škoda. Žadatel v rozkladu bagatelizuje svou povinnost uvést jako daňový rezident České republiky veškeré své zdanitelné příjmy v daňovém přiznání; posouzení vzniku případné škody je však na příslušných orgánech finanční správy, vůči nimž žadatel v každém případě dlouhodobě porušoval svou zákonnou povinnost.

Ministr vnitra konstatuje, že je mu známa v rozkladu citovaná judikatura NSS a plně se s ní ztotožňuje, stejně jako se zásadou proporcionality a zásadou legitimního očekávání. Z tohoto důvodu ale nelze porušení shora uvedené zákonné povinnosti a nespĺnění jedné ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky tolerovat. Taková praxe by byla zcela v rozporu s ustáleným rozhodováním správního orgánu, při němž právě nepodávání přiznání k dani z příjmů ze strany daňových rezidentů je jedním z důvodů, z nichž se žádostem nevyhovuje. Ministerstvo vnitra tak v napadeném rozhodnutí plně ctilo zásadu legitimního očekávání a rozhodlo naopak zcela předvídatelně, tak, jak bývá v obdobných případech pravidlem.

Ministr vnitra konstatuje, že vzhledem k tomu, že se žadatel na území České republiky zdržuje od roku 2006, měla mu tato dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dát nepochybně víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti měl žadatel bezezbytku plnit.

20

K námitce, že Ministerstvo vnitra nezohlednilo rodinné vazby žadatele v České republice, ministr vnitra konstatuje, že v případě žadatele nejde o skutečnost relevantní pro posouzení žádosti o udělení státního občanství České republiky - tou by mohla být rodinná integrace se státními občany České republiky. Ministerstvo vnitra v žádném případě nezpochybnilo příbuzenské vztahy, které má žadatel se svým synem a jeho rodinou. Syn, je ale státním občanem Ukrajiny, stejně jako jeho manželka a děti. Žadatel tedy nemá žádné rodinné vazby na státní občany České republiky a nenaplňuje tak jeden z významných znaků své integrace do české společnosti.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 26. 8. 2014, č. j. VS-3299/835.3/2-2013, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

V uvedené souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že na prominutí nesplnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

Na základě výše uvedeného ministroví vnitra nezbylo než rozhodnout, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

